

Стародавня Греція

Театри в Стародавній Греції

Походження давньогрецького театру. Давньогрецький театр виник з сільських святкувань на честь бога Діоніса. Спочатку Діоніс вважався богом продуктивної сили природи, і греки зображали його у вигляді козла або бика. Проте пізніше, коли населення стародавньої Греції познайомилося з обробіткою винограду, Діоніс став богом виноробства, а потім і богом поезії і театру.

Трагедія, за свідченням Аристотеля, веде свій початок від заспівувачів дифірамба, а комедія – від заспівувачів фалічних пісень. Ці заспівувачі, відповідаючи на питання хору, могли розказати про які-небудь події з життя бога і спонукати хор до співу. До цієї розповіді домішувалися елементи акторської гри, і міф як би оживав перед учасниками свята.

- Таким чином, грецька драматургія запозичила свої сюжети з міфології.
- Це пояснюється характером грецької міфології - її глибокої художньої виразності. Міфологія греків виросла з прагнення пояснити навколишній світ, і була тісно пов'язана з релігією.
- Грецька трагедія цілком ґрунтується на міфології.

- Архітектура давньогрецького театру

Давньогрецький театр споруджувався на відкритому повітрі і складався з 3-х основних частин: орхестри, театрона і скени.

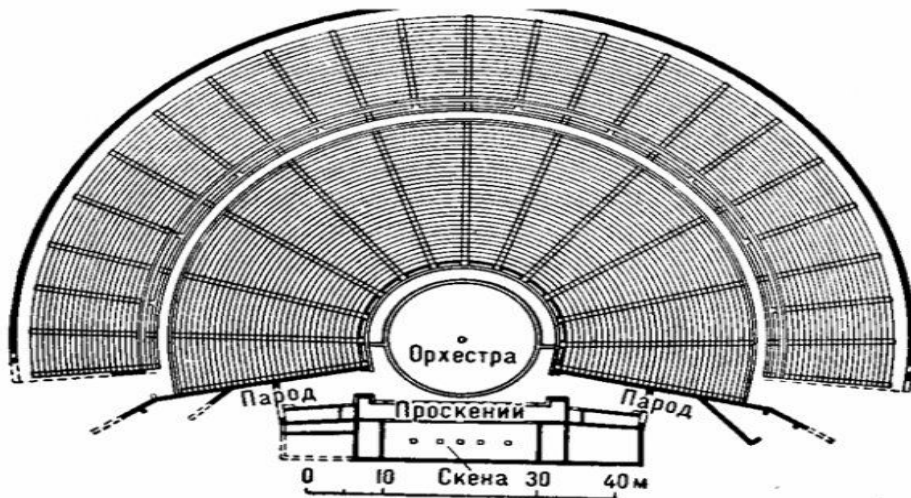
- Найдавнішою із цих частин є орхестра - круглий майданчик, на якому виступали хор і актори. Спочатку глядачі вільно розміщувалися навколо орхестри. Пізніше з'явилися особливі місця для публіки, розташовані на схилах прилеглих пагорбів і гір.

- . Передня стіна скени - проскеній, що мала звичайно вигляд колонади, зображаючи фасад храму або палацу, набула з часом велике значення в оформленні спектаклю. "Оскільки в трагедії дія майже завжди відбувалася перед палацом або храмом, то, на думку німецького архітектора і археолога В.
- Дерпфельда, проскеній звичайно мав вигляд колонади або портика; ця колонада проходила або вздовж всього фасаду скени, або займала тільки її центральну частину

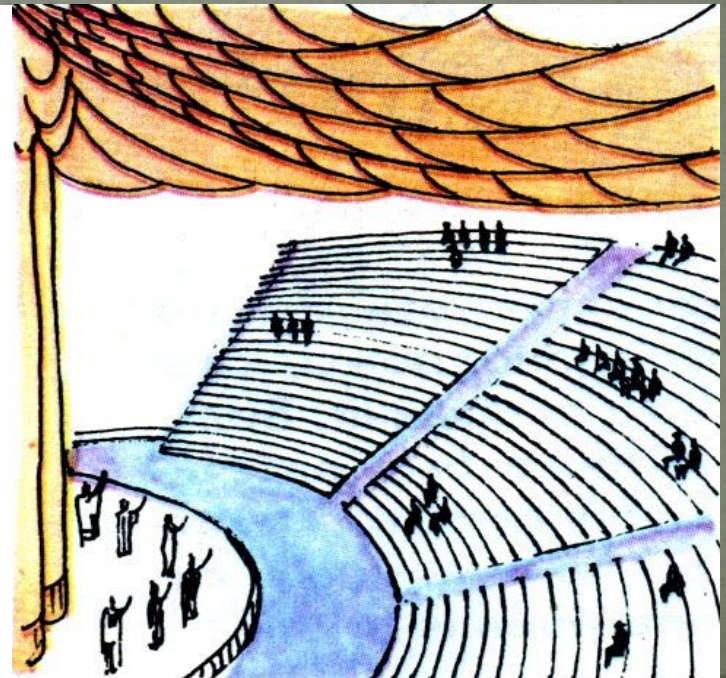

- У V і IV ст. до н.е. грецькі актори грали на орхестрі перед проскенієм.
- Ніякої високої або низької сценічного майданчика в цей час не існувало. Планування грецького театру була розрахована на хорошу чутність. Крім того, для посилення звуку в деяких театрах застосовувалися резонуючі судини, що містилися серед глядацьких місць. "Якщо, стоячи в центрі орхестри, кинути на камінь підлоги монету або розірвати клаптик паперу, то дзвін монети що впала, шорох розірваного листа буде чутно в найвищих рядах.

План т-ра в Епідавре.

Оропе (город на С.-В. Аттики), на о. Делос в Эретрии (город на о. Эвбея), Сегесте, Тиндариде (города в Сицилии) и др. местах. Все эллинистич. т-ры имеют

- Глядацькі місця займали значну частину яких можна бачити (в Афінахдо сих пір) були споруджені з каменя. Для підтримки їх була збудована подвійна опорна стіна. У нижньому ярусі простір місць для глядачів ділилося радіально підіймаються сходами на 13 клінів. У верхньому ярусів число сходів подвоювалося. Усього на схилі пагорба було 78 рядів. Орхестра була дещо відсунута ще далі на північ. Навколо орхестри для стоку дощової води був влаштований канал.

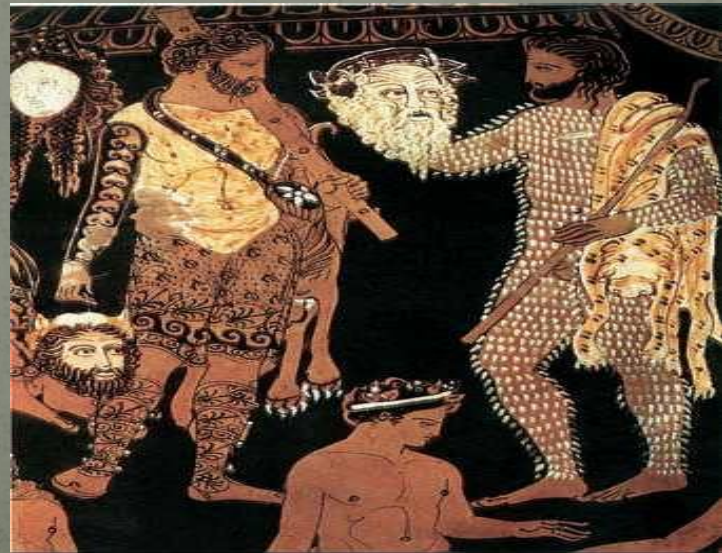

lovely0smile.com

- Актори і маски
- Завдяки зв'язку грецького театру на культ Діоніса актори користувалися у Греції великим пошаною і спокійно високе громадське становище. Актором міг бути лише свободнорожденный. Вони, як і драматурги, могли приймати дійову участь у життя Греції. Їх могли обирати на вищі державницькі посади в Афінах й відправлятиме як послів до інших держав.

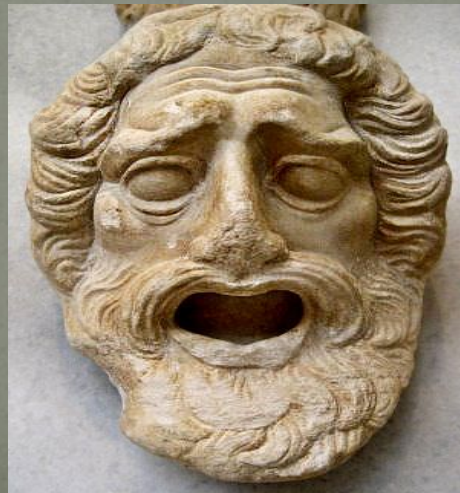

- Жіночі ролі завжди виконувалися чоловіками. Трагічні і комедійні актори мали як добре декламувати вірші, а й володіти вокальним майстерністю, позаяк у місцях драми актори виконували арії. Шляхом постійних вправ грецькі актори виробляли в собі силу, звучність й виразності голоси, бездоганність дикції і доводили до великого досконалості мистецтва співу. Але цього, грецький актор мав володіти мистецтвом танцю . Тому грецькому актору потрібно було багато працювати над гнучкістю і виразністю тіла.

- Маски проникли в грецький театр завдяки споконвічній зв'язку з культом Діоніса. Жрець, зображав божество, завжди виступав у масці. Зате вона відказувала завданням грецького театру створювати великі узагальнені образи. “Приміром, характер чи схивьований настрій діюча особа визначалося маскою, котрую одягав в наявності актор: регочуча, скорботна, умиротворена. Вони змінювалися щоразу, щойно виконавець переходив відповідно від веселошів до суму, від неприємностей до покійному гумору.

Дякую, за перегляд!